

Klidně mě nech ve třídě – docela se mi tam líbí :-)

LÉTO 2024

SALAMANDER

oolek
OTNÍCI

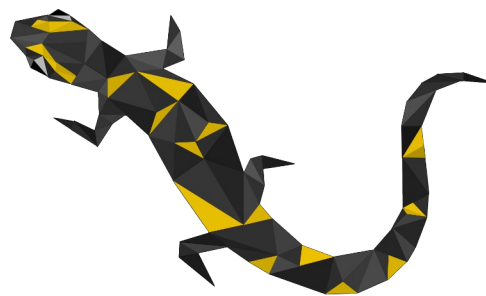
DIVADLO
HOROSKOP

ROZHOVORY
TECHNICKÝ
KOUTEK

A MNOHO DALŠÍHO...

SLOVO ÚVODEM

Školní rok opět uběhl jako velká voda korytem řeky, už i nám klepe na dveře období, které je vším studenstvem slavnostně opěvováno a učitelským sborem milováno pro svůj blahodárný účinek na lidského ducha: letní prázdniny. Dříve než se však naposledy rozezní ten povědomý hlas školního zvonku, dovoluňte nám pronést několik slov k uzavření tohoto úseku celoživotní cesty člověka za vzděláním.

Prolistujete-li si toto vydání našeho časopisu a posléze číslo předchozí – snad vám během druhého pololetí záhadně nezmizelo ze třídy –, sami uvidíte, kolik rozmanitých událostí může jeden školní rok nabídnout. Soutěže, výlety, tematické dny pod záštitou parlamentu, kulturní akce či odborné besedy. Na to, jak dlouhou dobu jsme museli strávit v lavicích, se toho stalo docela dost, nezdá se vám? A kolik věcí nás v budoucnu ještě bude čekat...

Ovšem někteří s námi příště ve výstupu na tuto horu zážitků i strastí Gymhustu pokračovat nebudou. Ti, co stanuli na vrcholu a mohou pouze sejít nebo sjet (pokud jezdili na lyžařské výcvikové) navazující svah do údolí dospělosti. Ti, se kterými jsme se rozloučili na školním dvoře pomalovaní rtěnkou. Maturanti, přejeme vám hodně štěstí ve vašich krocích životem. Snad se někdy zase setkáme!

Jak se říká: život je vír nekončících změn, s nimiž se člověk musí sžít. Jednu z takových nám přineslo převzetí redakce Salamandru od bývalých šéfredaktorů. Ze začátku jsme se museli lecčemu přiučit, organizace nebyla vždy samý med, ale nakonec jsme pokaždé doručili do tříd plody společné práce. A to nás naplňuje: vydávat články od studentů pro studenty.

Děkujeme, že nás čtete.
Salamander

O jaderné energii a lidech – návštěva inženýrky Drábové

Dana Drábová, Ph.D., která je jedna z nejznámějších jaderných inženýrek v Česku, regionální politička a předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, přijala pozvání a přišla na naše gymnázium udělat přednášku 2.A, sextě a septimě o jaderné fyzice.

Přednáška začala vyprávěním o rentgenovém záření a postupně se přesunula k tomu, jak fungují jaderné elektrárny. V mezičase se mohli studenti ptát na různé otázky týkající se témat, o kterých se nás doktorka Drábová snažila poučit.

Dle mého názoru bylo nejzajímavější povídání o již zmíněných jaderných elektrárnách, ale každý si jistě našel to své. Můžu s jistotou říct, že paní Drábová nás obeznámila se spoustou věcí ze svého oboru, ve kterém je, nebála bych se říct, jedna z nejlepších v ČR.

Helena Kaňová

Exkurze v Krajském soudu v Brně

Dne 16. 4. 2024 jsme se zúčastnili exkurze na brněnském krajském soudu.

Hned po příjezdu se nás ujal jeden ze soudců, který nás uvedl do budovy soudu a poučil nás o její bohaté historii. Následovala prohlídka celého areálu, kde jsme měli možnost zažít na vlastní kůži podmínky, v nichž zaměstnanci soudu pracují. Po prohlídce se konalo soudní líčení s mužem obžalovaným z fyzické potyčky se svým bývalým tchánem.

Celé líčení řídil tzv. samosoudce (rozhoduje sám), který se dle mého názoru snažil celý případ posuzovat velmi objektivně. Po skončení soudního jednání nás přítomný samosoudce seznámil se všemi detaily, které jeho práce obnáší, i s některými konkrétními a mnohdy i humornými případy. Na závěr byl ještě prostor pro dotazy studentů, na které pan soudce dokázal vždy pohotově odpovědět.

Matěj Cibula, 3.A

Kurz první pomoci

Dne 25. dubna jsme si společně s pracovníky záchranné služby Červený kříž vyzkoušeli podání první pomoci. Ukázali nám aplikace *Záchranka* a důležité fáze při záchraně života.

V praxi jsme si zkusili obvázat krvácející ránu (samozřejmě falešnou), uložit člověka do stabilizované polohy, ve které se člověku bez potíží dýchá, a způsoby resuscitace.

Naučný a chvílemi i dost zábavný program, který nás naučil základy správné pomoci, snad nikdy nebudeme muset využít v realitě. Kdyby se tak ale stalo, budeme lépe připraveni.

Eliška Brůčková, Iva Matýsková (úprava Rafael Střelec)

Povinná četba kukátkem dramatu v Lužánkách Brno

Třída tercie se 3. 5. 2024 vydala do SVČ Lužánky, aby jim velmi šikovná lektorka zábavnou a divadelní/hereckou formou představila hru Revizor od ruského dramatika Nikolaje Vasiljeviče Gogola. Námětem na hru je skutečný příběh, který Gogolovi řekl Puškin.

Nastínění hry:

Revizor se odehrává v malém ruském městečku v 19. století. Hlavní postavou je chudý, na kartách závislý úředník Chlestakov, který zbytek svých peněz prohrál v kartách. Přeje mu ale štěstí, neboť městský hejtman právě dostal dopis od přítele z Petrohradu, v němž se píše, že městečko navštíví, nebo už navštívil revizor. Jelikož poštovník otevírá cizí dopisy, což bude důležité později, dozví se to zbytek města. Všichni začnou panikařit, jelikož berou úplatky a celé město nevypadá úplně reprezentativně. Občané si za revizora spletou Chlestakova, čímž začíná den plný dalšího uplácení, aby revize dopadla dobře.

Samotný Chlestakov nejprve nechápe, ale po chvíli začne hrát jejich hru. Jeho sluha mu poradí, aby se ze situace vyvlékl, jelikož si měl brát i hejtmanovu dceru. On si tedy vymyslí cestu za svým strýcem. Před odjezdem napíše o celé situaci kamarádovi dopis. Ten si samozřejmě poštovník ze zvědavosti přečte a celá pravda vypluje na povrch.

Příběh končí příjezdem opravdového revizora, který se ocitnul v teď opět chudém a špinavém městečku.

Po představení nás lektorka seznámila s prvky, bez kterých by se komedie, groteska či karikatura neobešla. Tuto část vnímám velmi pozitivně, protože nás paní jen nehodila do ledové vody, ale chtěla, abychom tématu rozuměli.

Následně jsme si představili různá místa, která se ve hře objevují. Spojení dramatu a různých divadelních forem, vše v zábavné podobě, bylo skvělé.

Poté jsme byli rozděleni do skupin. Každá z nich dostala nějakou zajímavou situaci ze samotné hry např. uplácení Chlestakova, čemuž se nejdříve zmateně bránil, ale poté si to nechal líbit. Tyto scény jsme měli zpracovat jakožto mini divadelní představení. To mě opět

opravdu bavilo. Celá náplň byla zajímavá. Ani jednou jsem neměl pocit nudy.

Nakonec jsme si do skupin rozdali papírky s koncem. Znovu jsme je měli zdramatizovat. Bylo jen na nás, jak to pojmem. Bavila nás ta nevědomost. Když jsme měli přední část konce, tak jsme se zajímali o to, co se stane dál, a naopak.

Celkově bych to zhodnotil velice pozitivně. V programu nebyla ani jedna nudná či nevhodná část. Za celou třídu řeknu, že jsme si to užili. Nemůžeme se dočkat další návštěvy SVČ Lužánky a objevení některé ze slavných divadelních her.

student tercie

Studenti francouzštiny v Brně

12. dubna měli studenti francouzštiny příležitost navštívit *Francouzskou alianci* v Brně, kde se mohli účastnit výukového programu.

Tercie a kvarta si mohly vyzkoušet vytvořit a popsat vlastní restauraci. Kvinta a 1.A naopak společně pracovali na projektu, týkajícím se slavných osob pocházejících z Francie.

Nakonec jsme mohli vidět a hlavně v originálním znění poslouchat film *Pan Blake k vašim službám (Complètement Cramé!)* v kině Art.

Rafael Střelec

Lyžařský výcvik nižšího...

Z lyžáku se stala naprostá tradice, která má zastoupení snad v každé zemi na každé škole. Jediné, co se mění, je destinace a sestava.

12. – 16. února se jeden takový konal. Žáci tříd tercie a kvarty se mohli vydat do okolí Pradědu a poznat krásu tamního prostředí.

Kdyby to bylo jen o focení nádherných panoramat Hrubého Jeseníku, asi by o to takový zájem nebyl.

Za dohledu paní učitelky Cahové, Reiterová a pana učitele Hály se žáci buď učili, nebo již naučené schopnosti lyžování či snowboardingu vylepšovali.

Rafael Střelec, Pavel Tihlařík

... a vyššího ročníku

Od 10. 3. do 14. 3. 2024 proběhl lyžařský kurz v rakouském Schladmingu. Zúčastnily se ho třídy kvinta a 1.A. Tento kurz byl určen pokročilejším lyžařům. Ubytovaní jsme byli v chatě s polopenzí, kterou provozovali Češi.

K sjezdovce jsme to měli pár metrů a z chaty byl nádherný výhled na okolní zasněžené kopce a na město *Schladming*. Večery jsme trávili společně hraním karet, hraním na kytary a povídáním. Většina žáků si vzala s sebou lyže, ale byla možnost si vzít i snowboard. Počasí se až na druhý den, kdy jsme kvůli dešti vyrazili na svah později, vydařilo. Sněhu bylo přesto dostatek.

Na oběd jsme chodili do restaurace na svahu – *Seiterhütte*. Podávali zde rakouské speciality například *Käsespätzle*, *Germknödel*, *Currywurst mit Pommes* a spoustu

dalších. Asi největší objev byla typická rakouská limonáda *Almdudler*. Všem se líbilo, že na oběd jsme nemuseli sejít ze svahu. Stačilo si sundat lyže, najíst se a hned pokračovat v lyžování.

Lyžovali jsme na hoře *Hochwurtzen*, která měla hodně sjezdovek. Místní kopce byly dlouhé s kvalitně upravovaným sněhem. Každý si našel ten, který mu vyhovoval. Trasy tu byly delší, prudší, a dokonce i se skokánky. Nebylo tu hodně lidí, tudíž skoro žádné fronty a o to více jsme si to užili. Nikdo se při lyžování nezranil a všichni jsme si moc užili společný zájezd.

Martina Knoflíčková, kvinta

A do redakce nám dokonce přišla i společná fotografie nižšího ročníku, pořízená během jejich lyžařského výcviku...

ÚSPĚCHY STUDENTŮ

Každý úspěch se musí správně ocenit. A jak jinak to udělat než vypsáním všech dosavadních výsledků do školního časopisu?

Okresní kola soutěží:

- Okresní přebor v šachu (28. 11. 2023) – Jeroným Kamenský, 7.C – 5. místo*
- Okresní přebor v šachu (28. 11. 2023) – Jan Jetřich Kopa, 6.C – 2. místo*
- Okresní přebor v šachu (28. 11. 2023) – Daniel Dufek, 6.C – 2. místo*
- Okresní přebor v šachu (28. 11. 2023) – Šimon Šebesta, 7.C – 2. místo*
- Okresní přebor v šachu (28. 11. 2023) – Oliver Kolek, 6.C – 2. místo*
- Matematická olympiáda Z9 (24. 1. 2024) – Anežka Ziaťková, 4.C – 2. místo*
- Matematická olympiáda Z9 (24. 1. 2024) – Jakub Sedláček, 4.C – 3. místo*
- Olympiáda z jaz. českého kat. I (1. 2. 2024) – Anežka Ziaťková, 4.C – 2. místo*
- Olympiáda z jaz. českého kat. I (1. 2. 2024) – Soňa Procházková, 4.C – 22. místo*
- Olympiáda z jaz. českého kat. II (1. 2. 2024) – Jan Bartoň, 7.C – 1. místo*
- Olympiáda z jaz. českého kat. II (1. 2. 2024) – Barbora Oháňková, 8.C – 3. místo*
- Hustopečské skákání žac. a dorostu (13. 2. 2024) – Jan Tančinec, 1.A – 1. místo*
- Hustopečské skákání žac. a dorostu (13. 2. 2024) – Josef Fojtík, 5.C – 4. místo*
- Dějepisná olympiáda (18. 1. 2024) – Jeroným Kamenský, 7.C – 5. místo*
- Dějepisná olympiáda (18. 1. 2024) – Jan Bartoň, 7.C – 3. místo*
- Dějepisná olympiáda (18. 1. 2024) – Matěj Šrubař, 6.C – 2. místo*
- Anglická konverzace VG I (14. 2. 2024) – Soňa Soukupová, 2.C – 4. místo*
- Soutěž v německém jazyce SŠ (16. 2. 2024) – Jan Bartoň, 7.C – 2. místo*
- Soutěž v německém jazyce SŠ (16. 2. 2024) – Mikuláš Špaček, 7.C – 3. místo*
- Zeměpisná olympiáda kat. A (21. 2. 2024) – Štěpán Remeš, 1.C – 2. místo*
- Zeměpisná olympiáda kat. B (21. 2. 2024) – Veronika Benýšková, 2.C – 3. místo*
- Zeměpisná olympiáda kat. C (21. 2. 2024) – Filip Knoflíček, 4.C – 6. místo*
- Zeměpisná olympiáda kat. D (21. 2. 2024) – Jan Bartoň, 7.C – 2. místo*
- Anglická konverzace VG II (28. 2. 2024) – Barbora Kršková, 4.C – 1. místo*
- Chemická olympiáda kat. D (5. 3. 2024) – Anežka Ziaťková, 4.C – 3. místo*
- Chemická olympiáda kat. D (5. 3. 2024) – Soňa Procházková, 4.C – 6. místo*

Biologická olympiáda kat. C (19. 3. 2024) – Magdalena Straková, 3.C – 6. místo

Biologická olympiáda kat. C (19. 3. 2024) – Anna Romanová, 3.C – 10. místo

Dětská scéna – recitace kat. 4 (3. 3. 2024) – Emma Frýbertová, 4.C – 6. místo

Republiková kola soutěží:

Best in English (16. 11. 2023) – Jeroným Kamenský (239. v ČR, 657. ve světě)

Krajská kola soutěží:

Středoškolská futsalová liga (22. 11. 2023) – výběr žáků gymnázia – 2. místo

Středoškolská futsalová liga (12. 12. 2023) – výběr žáků gymnázia – 2. místo

Středoškolská futsalová liga (16. 1. 2024) – výběr žáků gymnázia – 2. místo

Francouzská olympiáda VG I (18. 3. 2024) – Soňa Soukupová, 2.C – 1. místo

Francouzská olympiáda VG II (18. 3. 2024) – Barbora Kršková, 4.C – 10. místo

Francouzská olympiáda SŠ I (18. 3. 2024) – Emma Střelcová, 5.C – 6. místo

Anglická konverzace VG II (4. 4. 2024) – Barbora Kršková, 4.C – 6. místo

Zeměpisná olympiáda kat. A (27. 3. 2024) – Štěpán Remeš, 1.C – 1. místo

Zeměpisná olympiáda kat. D (27. 3. 2024) – Jan Bartoň, 7.C – 11. místo

Olympiáda z jaz. českého kat. I (27. 3. 2024) – Anežka Ziaťková, 4.C – 14. místo

Olympiáda z jaz. českého kat. II (28. 3. 2024) – Jan Bartoň, 7.C – 14. místo

Dějiny z 20. století (3. 4. 2024) – Havlík, 3.A; Jan Bartoň, 7.C – 19. místo

Všem soutěžícím gratulujeme k dosaženým výsledkům a přejeme hodně budoucích úspěchů!

STUDENTSKÁ RECENZE

Babička: Není více dobré stařenky?

Třídy prima až kvarta našeho gymnázia se 24. 1. 2024 vypravily do divadla Polárka na představení Babička: Není více dobré stařenky?, což má být „moderní“ vysvětlení příběhu knihy Babička od Boženy Němcové mládeži.

Dáme si teď takové historické okénko o tomto příběhu, aby byli naši milovaní učitelé literatury překvapeni novými znalostmi svých studentů: Dílo bylo napsáno logicky Boženou Němcovou, rozenou Barborou Panklovou, v letech 1853 – 1854. Autorka si v průběhu psaní procházela příšerným psychickým i fyzickým stavem a samotný nápad zrealizovala kvůli traumatické situaci. Nejstarší syn Hynek,

do kterého kvůli jeho malířskému nadání vložili velkou sumu peněz, zemřel na tuberkulózu a manželé Josefu Němcovi zastavili plat, jelikož byl podezřelý z pomlouvání tehdejšího režimu, tudíž rodina neměla už vůbec žádné finance na spravování domácnosti. Z těchto traumatických událostí se Božena dostávala psaním. Samotný děj vlastně vůbec neodpovídá skutečnosti. Magdalena, její babička, v domku nezůstala dlouho, protože měla spory se snachou. Vůbec celý popis jejich života v té době není tak růžový. Spisovatelka se potřebovala odtrhnout od reality, takže je dílo pouze přibarvenou skutečností a celé idealizované.

Nicméně zpátky k divadlu. Po příjezdu jsme se dozvěděli jednu ne úplně příjemnou informaci. V sále s námi měli být velmi malí žáci jiné školy. Tady stačí vyzdvihnout jenom DĚTI a všem je vám asi jasné, co byl problém. Po odložení bund jsme se mohli usadit, zhasla světla a začínáme.

Představení uvedl velmi podivně vypadající kohout, který oznámil, že je věčný a slunce je věčné; nevím, tohle mi přišlo velmi nemístné, jelikož se na „mládež“ snažil zapůsobit svým „humorem“. Někdo starší se snaží pobavit děti, asi víme, co tím myslím. Dále divadlo pokračovalo představením samotné babičky, která následně zemřela. Na pohřbu se vnuci začali hádat a kohout jim chtěl připomenout, co vše zažila, což byla náplň pro první polovinu. Za mě byla tato část dělaná s láskou, ale až moc chaotická.

Druhá polovina byla naplněna příběhy herců o jejich babičkách. Říkejte si, co chcete, ale tohle byl high light celé show. Všichni máme rádi svou babičku a poslouchat něčí srdcervoucí příběhy o těchto důchodkyních, užívajících si života více než my všichni dohromady, bylo jednoduše úžasné, magické a jedno oko nezůstalo suché.

Když jsme si to shrnuli, můžeme hodnotit. Musíme hodnotit jednotlivé poloviny separovaně. První: Co to bylo? Dobře, uznávám, příběh byl zpracován zajímavě, ale ty kostýmy? Rádoby humor? Superdůchodce? Ne, prosím, hlavně to ne. Jestli chcete noční můry, tak se definitivně po pár dnech objeví. Musíme se také pobavit, proč si tvůrci mysleli, že smíchat *Babičku* a klecový chov slepic byl dobrý nápad. Tohle je hodně, ale rozhodně ne normální. Potom ty kostýmy? Divadlo je uvedeno s věkem 11 plus. Kostýmy byly půjčeny asi z divadla pro 3leté děti. Druhá: tohle byla jízda. Emoce byly něco, co první polovině chybělo (a mozkové buňky, ale to je jiná kapitola). Tohle byla úžasně zpracovaná pasáž. Drahokam celého představení.

Pohledem ze současnosti bylo divadlo celkem dobrý odpočinkový zážitek s hodně přešlapy ve scénáři. Shrnuté je to průměrný až podprůměrný zážitek. Pro někoho ve třetí třídě skvělé vysvětlení tohoto skvělého díla. Pro lidi s dvouciferným věkem spíš ne.

Jelikož jsem si řekl, že jsem možná byl moc zlý a možná za mě promluvila nějaká úzkost, zeptal jsem se dalších návštěvníků tohoto divadla a toto byly odpovědi – cituji: „Popravdě jsem nevěděla, co mám od představení čekat, ale při zaznění názvu hry, neboť bylo na můj vkus v divadelním představení málo informací o dílu významné spisovatelky. Přesto jsem ale oceňovala druhou polovinu hry, která byla věnovaná všem babičkám, abychom si jich více vážili a chovali se k nim s respektem. Takže i když se tam občas objevovaly rušivé scény, které tam úplně nezapadaly, hodnotila bych hru kladně a už se těším na další školní kulturní

akce.“ „Doprava byla dostačující, divadlo působilo příjemně. Celkově hra nebyla vůbec špatná, ale některé scény byly podle mého názoru v představení mírně navíc. Kostýmy byly pro prezentovanou věkovou kategorii nevhodné. Jinak celkem povedené.“

Možná jsem opravdu ten problém já.

Autor článku: Václav Franěk 3.C

Autoři hodnocení: Sofie Kratochvílová, Beata Frýbertová 3.C

ROZHOVORY

Vedoucí interview:
Barbora Kršková

Salamander se ptá... podruhé

Vážení čtenáři, opět jsme si pro vás připravili další kolo rozhovorů se zaměstnanci naší školy. Konverzace tentokrát ovládli muži, přesněji páni učitelé Vít Funk a Richard Pták s doprovodem pana asistenta Marka Frýberta.

OTÁZKA č. 1: „Co obvykle snídáte?“

p. Pták: „Moc nesnídám, když tak buchtu.“

p. Funk: „Müsli, případně džus nebo rohlík s máslem.“

p. Frýbert: „Co obvykle snídám? Banán s tvarohem.“

OTÁZKA č. 2: „Jaký film máte nejraději?“

p. Pták: „Forrest Gump.“

p. Funk: „Nejraději asi Forrest Gump, protože je tam humor, láska a historické události dohromady.“

p. Frýbert: „Jsou to komedie a konkrétně něco?“

„**Můžete**“

„Asi ne, radši ne (se smíchem).“

OTÁZKA č. 3: „Čeho se nejvíce bojíte?“

p. Pták: „Takové nekonečné trápení, to mě děsí. Prázdnota.“

p. Funk: „Že budou lidé apatičtí a nebudou si chtít vzájemně pomáhat.“

p. Frýbert: „To ani nevím, že bych se něčeho bál. Zas abych nevypadal jak nějaký mega hrdina. Včera se mě ptali, jestli mám nějaké fobie – nemám.“

OTÁZKA č. 4: „Jaký školní předmět vás jako dítě nejvíce bavil?“

p. Pták: „Výtvarka.“

p. Funk: „Literatura v češtině.“

p. Frýbert: „Matematika na základce a potom na vysoké škole asi nějaký pedagogický obor.“

OTÁZKA č. 5: „Jakou hudbu máte nejraději?“

p. Pták: „Všechno možné a střídá se to, ale baví mě i lidová i klasická, rocková hudba, nejrůznější.“

p. Funk: „Poslouchám všechno od vážné hudby až po metal.“

„Nějací oblíbení interpreti?“

„Tak plácnu třeba Gorillaz.“

p. Frýbert: „Na to kolik mi je, tak se mi pořád líbí populární hudba. Ta co je moderní teď.“

OTÁZKA č. 6 (bonusová): „Jakou třídu máte nejraději?“

p. Funk: „Musím říct, že svoji (sekunda), ale mám rád všechny.“

p. Frýbert: „Tak já jsem tady jenom krátce, takže znám jenom jednu třídu a řekl bych, že je mám rád. Takže kvinta.“

Doufáme, že se vám „výslech“ líbil, a kantorům děkujeme za jejich spolupráci. V příštím vydání si dáme naopak dámskou jízdu, ale na to si budete muset počkat!

Maturita – a co teď?

Rozhovor s maturantem-anonymem vedl Rafael Střelec.

R: Jakým způsobem a jak moc ses na maturitu připravoval?

M: Správně bych měl říct, že jsem se připravoval celé čtyři roky studia, což není daleko od pravdy. Nicméně, byly to dva nepřetržité týdny, kdy jsem do sebe narval úplně všechno.

R: Jak jsi oslavil úspěch?

M: Úspěch jsem oslavil návštěvou základní školy, kde jsem se pobavil s mými bývalými učiteli... A doma panákem.

R: Co teď?

M: Teď mě čekají nejdelší prázdniny, výběr vysoké a brigáda.

R: Co bys řekl budoucím maturantům?

M: Když se něco naučíte a začnete mluvit sami, tak je to v pohodě.

TECHNICKÝ KOUTEK

WiFi opět v provozu. Co problém způsobilo a jak se vyřešil?

Článek vznikl ve spolupráci Rafaela Střelce s panem učitelem Pokorným.

Problém

Na začátku školního roku bylo mnoho žáků překvapeno z nepřístupnosti studentské WiFi. Zatímco většině fungovala správně (přesně 256 žákům, jak se dočtete dál), ostatní ostrouhali. Jaký byl tedy problém?

Při pokusu o připojení se na obrazovkách telefonů objevily zprávy ve stylu: „Nepodařilo se získat IP adresu.“ Nejdříve se to považovalo za dočasný error, který ani moc žáků nenahlásilo. Případů ale stále přibývalo, a tak se společně s firmou K-Net (IT partner) začal problém řešit.

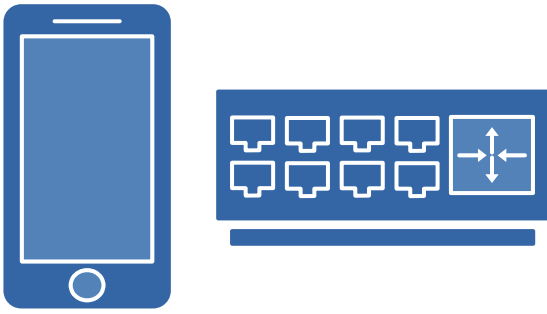
Při čtení dalších řádků můžete nahlížet do seznamu pojmů, abyste se lépe orientovali.

Každé zařízení má svoji vlastní IP adresu. **Router** pomocí protokolu **DHCP** určí vaši IP adresu a zapamatuje si ji. Naše školní podsít

měla jasně daný limit těchto IP adres – 256. K WiFi se tak mohlo připojit jen 256 žáků, ostatní měli smůlu. On má totiž DHCP tu vlastnost, že také pozná, jak dlouho jste nebyli přihlášení. Po 30 dnech vaši IP adresu vyřadí ze seznamu a zpřístupní dalšího uživatele. Po letních prázdninách byla tedy všechna místa volná, ti, kdo si přivstali a přišli do školy brzy, měli WiFi zajištěnou. Jaká je šance, že 30 dní nebudete využívat školní WiFi, a pustíte tak další?

Řešení

Díky pomoci technika, který se stará o naši školu z firmy K-Net, byl problém vyřešen. Do druhého pracovního dne se vytvořila a nastavila nová podsít pro dalších 256 zařízení. Tak snad do recykliády pana učitele Dvorníka nedonesete 250 telefonů a nespustíte na nich WiFi.

Pojmy:

IT – zkratka pro informační technologie
router – zajišťuje internet z lokální školní sítě
DHCP – Dynamic Host Configuration Protocol = určuje IP adresy
IP – jakési identifikační číslo vašeho mobilu, stejně jako SPZ na autě atd.

Rekonstrukce studovny

Naše gymnázium se může těšit na novou studovnu, která bude vybavena moderním nábytkem pro maximální komfort a efektivitu studia. K dispozici bude taky relaxační zóna, která bude v zadní části studovny vybavena velice příjemným posezením. Ve studovně najdete i umělecké výtvořky našich studentů. O celkový design se stará třída 2.A ve spolupráci s panem učitelem Ptákem.

Noemi Nováčková, 2.A

DIVADLO

Není lepší doma sedět a louskat buráky?

Rok se s rokem sešel a máme tady další školní divadlo. Letos pod názvem Burák factor revue. Celý projekt měli na starost převážně studenti, kteří pro něj zasvětili několik hodin ze svého volného času. V tomto článku se pokusím lehce přiblížit dění nikoliv na samotné scéně, ale za oponou. Za vším, co jste na představení mohli vidět, totiž stojí několik šikovných lidí.

Na divadlo se začalo pomalu nacvičovat během podzimu. Dalo by se říct, že jsme byli rozděleni na samostatné celky, které se následně spojily. Herci měli svoje vlastní zkoušky. Pilně si pročítali scénář a neustále se učili porozumět svým postavám, jejich názorům a

snům. Myslím si, že se s tímto úkolem poprali dost dobře.

Výtvarníci měli trochu jasnější cíl, vytvořit modely lokalit, které se značně objevují v příběhu. Ty byly během vystoupení promítány na plátno a krásně tak doplňovaly celkový vizuál scén. Pamatuji si, když jsem ty modely viděla poprvé. Žasla jsem nad tím, kolik práce a hlavně trpělivosti do celého procesu tvorby muselo jít.

Další byli tanečníci. Přiznám se, že o organizaci tanečnic toho tolik nevím, tudíž tento oddíl nemůžu s přesností popsat. Rozhodně se ale klaním jejich velitelkám. Věřím, že mít na starost takovou velkou masu lidí nebylo vůbec lehké, a proto mají můj velký respekt.

Další (ale zdaleka ne poslední) prominentní skupinkou byli muzikanti a pěvecký sbor. V kolektivu převládala příjemná a přátelská nálada. Na zkoušky jsem se pokaždé neskutečně těšila.

Samozřejmě, že uznání si zaslouží i ti, kteří se starali o spíše technické záležitosti, jako například ozvučení, osvětlení a focení.

Každopádně zde platilo něco, co se prolínalo všemi skupinami. Ta jedna věc, kterou měli všichni společnou. Tou věcí byl talent a nadšení, jež sršely z každého člověka. Bylo skvělé být v přítomnosti několika šikovných osob. Z divadla si odnáším nově objevená přátelství, dobrou náladu a nezapomenutelné zážitky.

Barbora Kršková

Ohlédnutí za příběhem „říše buráků a atomů“

Vzhledem k tomu, že se nad mou Peanut factor revue snesl hutný mrak nezodpovězených otázek ohledně děje hry, byl jsem (nejen) redakcí Salamandru požádán o napsání článku, který by příběh revue osvětlil. Během představeních následujících po školní premiéře jsme tuto problematiku vyřešili čtením fiktivních dopisů od diváků, ovšem pro časopis jsem se rozhodl pro jiný postup. Takže se nyní pohodlně usadte, představení začíná...

Prolog

Ocitáme se v „idylické“ továrně na burské oříšky barona Marona. Jak už název napovídá, tento podnik řídí lehce naivní a egoistický ředitel baron Maron, kterému po boku poslušně stojí jeho věrný rádce-služebník generalisimus Válka. Ti se rozhodli zmechanizovat dosavadní výrobu balených buráků pomocí nových strojů zvaných karburátory, které dokážou úplně spálit jakoukoliv hmotu a získanou energii využít k práci.

Má to ale nečekaný háček: během hoření paliva se uvolňuje do ovzduší plynná látka absolutno (inspirací pro mne byl antiutopický román Karla Čapka Továrna na absolutno), která dokáže působit na lidské chování. Postižení se mění pod vlivem absolutna v náboženské maniaky, kteří věří jen vlastnímu pojetí absolutna, odlišné názory označují za kacírské.

O tom se můžeme přesvědčit ve chvíli, kdy si tančící dělníci užívají svou přestávku. Z reproduktoru se najednou ozve hlášení o spouštění karburátorů, které nečekaně skončí právě probuzením oněch strojů k životu. Absolutno tak začne unikat a rozdělí dělníky na dvě sekty – Karbuníky a Ratorstanty –, kdy každou z nich vede prospěchářský velekněz toužící po převzetí továrny. Přestávka však s hlasem sirény končí, je čas opět pracovat.

Od zatčení po... osvobození?

Posouváme se v příběhu o několik let dopředu. Do pohraniční oblasti baronovy říše přichází Jáchym, mladý zcestovalý jinoch. Zarážeje se nad podivnostmi tohoto místa a různými způsoby kriticky hodnotí své okolí, zatímco ho zpozvzdálí pozorují schováni za plotem tři příslušníci Tajné Xenofobní Policie, kterým se – jak nečekaně

– tento cizinec zdá být příliš podezřelý. Nakonec opustí svůj úkryt, zatknou ubohého Jáchyma a odvedou ho k baronovi k soudu.

Kancelář barona Marona. Na začátku obrazu dostáváme menší expozici osobnosti generalisima Války: osaháváním křesla je naznačena jeho až nezdravě silná touha stát se vůdcem celé továrny. Následuje komický rozhovor mezi ním a baronem Maronem, který naruší až příchod tajných s jejich zajatcem. Po krátkém soudním slyšení je zatčený Jáchym odsouzen ke dvěma... čtyřem... šesti...? Počkejte – to vykračují na scénu Proletarius Matka a Jindřich Šroub! Komické duo chytrých hlupáků, které Válka za pokus vyvléknout se z pracovní docházky potrestá povinnostmi hlídat Jáchyma.

Mezitím, co Jáchym přechází bezradně sem a tam po své chladné cele, Proletarius a Jindřich hrají karty. Postupně vedou řeč o kritice společenských poměrů v továrně, přičemž se přidává do debaty i zajatec. Vtom vchází do vězení Maron, který Jáchymovi sdělí důležitou zprávu: zítra se bude konat jeho poprava. Poté se připlazí i generalisimus s varováním, že baronův palác počali dobývat rozlíčení Ratorstanti. Maron a Válka tedy utíkají chránit bránu, Proletarius a Jindřich po menší roztržce odcházejí na cigaretu. A Jáchyma, jemuž se podařilo provléct se skrz mříže, unese pryč neznámá dívka.

V jámě Iové aneb Karbun, proslov a TNT

Slyšíte to ticho? Karbuníci se chystají na obřad! Ovšem Sacra Svata se zase někde venku toulá! Hořekování matky přeruší až silné dupání. V domnění, že přichází velekněz, se shromáždivší začnou modlit... ale místo jejich proroka přisupí na scénu dvojice dělníků, kterým Válka přikázal „ve jménu barona Marona“ odvést tank do skladu. Převozníci se naštěstí z trapné situace vymluví. Hned po nich nastupuje skutečný velekněz, započne slavnostní kázání..., jež nečekaně přeruší Sacra Svata, neznámá dívka, doprovázená Jáchymem. Strhne se drobná hádka mezi ní a velekněžím, ta však přejde v lákání Jáchyma do sekty. Sacra se však mezitím do Jáchyma tak hluboce zamiluje, že se ho před veleknězem zastane. Tímto skutkem je vyloučena navždy ze sekty, což ji dostane na okamžik do duševní krize. Nakonec se s Jáchymem rozhodnou vyřešit napjatou situaci v továrně jednou provždy – jen co si vše pečlivě promyslí.

Opona se zatahuje a Válka začíná předvádět své řečnické divadlo: máme možnost nahlédnout do hloubky jeho pokroucené psychiky, za niž by se nestyděl ani ten nejkrutější diktátor. Manipulaci natolik přesvědčivou, že z ní generalisima vyruší až příchod známé dvojice, tentokrát nenásledované tankem. Ten bezpečně čeká na svém místě, ale přece Válka shledá lepší připravený sklad zkontrolovat.

To se ukáže jako nešťastná volba: před nimi se tam totiž potloukali Proletarius a Jindřich, kteří souhrou všemožných náhod (zažehnutím trubice dynamitu, aby si v zatemnělé hale posvítili, zahazením hořící sirky k výbušninám, kopnutím do bedny TNT) odpálí celý sklad do vzduchu. Válkův plán nařknout barona Marona ze shromažďování válečného arzenálu, i když vede podřízené k budování míru, selhal.

Chvilé před bouří s následným svítáním

Po krátké přestávce nás vítá kabaret Marseille proslulý nejen interiérem inspirovaným Francií, ale také oblíbenými večerními programy pro vážené publikum. Není tedy divu, že příběhová linie se zde několikrát narušuje pro pobavení obecnostva, nuže stručně: do podniku přichází tři tajní užít si večerní představení. Ve skutečnosti se ovšem jedná o místo domluvené schůzky dvou níže postavených tajných a generalisima Války. Ti se (po odvedení pozornosti hlavního tajného) od něj dozvídají o odpáleném skladu, poté společně řeší, jak by jinak mohli svrhnout Marona. Celou akci posléze naplánují za oponou: barona překvapí přímým útokem. O jejich úkladech se však dovídají i Proletarius, Jindřich, Jáchym a Sacra Svata, kteří se rozhodnou varovat Marona.

Přestože Proletarius s Jindřichem k baronovi dorazí jako první, nedokážou ho zpravit o hrozícím podrazu; jen skrčení za křeslem pozorují, jak Válka nastoluje svou tyranii. Nakonec se v srdcích komické dvojice probudí odvaha a společnými silami shodí samozvance z trůnu. Továrnou následně zavládne čím dál více napjatý konflikt – Válka mrtev, hádka velekněží o moc, tajní napomáhající k Válkově vzestupu se prohlašují za právoplatné vládce –, který vyvrcholí ve válku obrovských rozměrů. Všichni dělníci doprovázeni antagonisty umírají v krvavém boji, hlavní postavy přežívají zavalení troskami továrny.

Dostáváme se tak na poslední obraz revue. Ten jsem pojal částečně jako přehnanou parodii na tradiční happy endy, kdy hlavní postavy odtajňují svá neočekávaná rodinná pouta, o nichž jsme neměli žádné potuchy (jakoby z čistého nebe baron Maron označí Jáchyma za svého syna, prozrazuje mu jeho zapomenutý šlechtický původ: Jáchym, baronet z Nejedenic), pronáší se různá životní moudra i pseudomoudra (Jáchymův monolog o překonávání životních překážek v kontrastu s baronovým „když nic nemáš z čeho stavět, nejde nic s tím dělat“) a hra vyvrcholí v kýčovitou scénérii (po vyličení Jáchymovy víry v nalezení svého nebe na zemi vychází slunce přinášející nový den, novou naději do života přeživších a korunku všemu nasazuje Svata vírou v lidstvo).

Doufám, že jsem vám pomohl lépe pochopit děj své Peanut factor revue, ba možná navnadil některé z vás ukázat svůj literární um jednak naší škole, jednak široké veřejnosti. A pokud ani jedno z toho, tak alespoň vás pobavil.

Matěj Šrubař, sexta

Z NAŠÍ TVORBY

Půlnoční

Byla noc
a v ní jen beznaděj.
Volala jsem o pomoc,
možná přijdou, možná poraděj!

Neporaděj, nepřijdou,
co budu dělat?
Co až všichni odejdou?

Sedím si tak v pokoji,
vztek nebo smutek?
Volím si obojí!
A co je za dobrý skutek?

Žádná cena, žádný zisk,
je to přece jen moc velký risk?
Beru prášky, jeden, dva...
už jsem skoro na konci dna.

Brečím, křičím uvnitř sebe,
co to svítí, že by nebe?
To je jenom naděje,
hloupá naděje, že se nic neděje.

Ale ono se to děje,
kam tenhle svět spěje?
Berou si životy jen tak?
Ne, jen nechcou čekat na zázrak.

Elise Špačková, tercie

Procházka jarní přírodou

Jistě jsme všichni tento pocit zažili. Několik hodin koukáme na sociální sítě a každý druhý příspěvek obsahuje obrázek usměvavých lidí před západem slunce, v malebné přírodě. Jenže já nejsem přitažlivý top model, jehož jediná tučná věc je bankovní konto. Už věčnost sedím nad učivem, spíše koukám do stropu, než abych dostával znalosti do hlavy. Nevím, co mě to napadlo, možná jsem se již dočista zbláznil, ale proč ne? Vyrazím do přírody.

Jarní flóra je tak nádherná. Všechno kvete a vzpomíná se po úderu kruté paní zimy. Když se pro mamčin klid vyzbrojím bundou, mohu vyrazit.

Tu cestu jsem už dlouho neviděl. Částečky prachu si bezstarostně poletují po okolí. Do království jarního úžasu mě pouští dva strážci. Jsou to topoly s majestátními korunami, které se ve větru vlní, čímž ukazují, kudy se vydat.

Jako první mě uchvátí ten starý dub. Je to takový dědeček všech. Jen tak tam tiše sedí a svým vnoučatům, nově vysazeným stromkům, vypráví příběhy ze svého života. Když chce jeden z obyvatel lesního společenství radu, nenašel by lepší místo než jeho klín. Šum dubového listí mě uklidní natolik, že jsem na nějaké problémy již dávno zapomněl.

Jakmile uslyším bzukot včel, vím, kam klikatá cestička vede. Mýtina u studánky je ještě hezčí, než si ji pamatují. Dělnice létají od jednoho barevného domku ke druhému, aby si mohly vypůjčit pyl a udělat z něj sladkou pochoutku. V trávě zahlédnu maličké perličky. To jsou sedmikrásky, které se co nejvíce snaží natáhnout se ke slunci, aby se na ně v obrovském travním komplexu nezapomnělo.

Mravenci si ve stéblech trávy povídají o svých zážitcích z mraveniště. Od jejich zajímavých debat mě odtrhne nepříjemná žízeň, kterou však okamžitě zažene voda ze studánky. Nyní se mohu vrátit zpět na slunný zelený koberec.

Po několika desítkách minut se rozhodnu, že bych obyvatele této vesničky již neměl nadále zdržovat, a tak se vydám zpět na cestu, která odsud vede. Avšak ještě předtím než odejdu, uvidím tu nádheru. Několik princů zde na podzim nechalo své meče, ty přes zimu zakořenily a na jaře jsou posety stovkami maličkých nádherných překvapení v podobě kvítků nejrůznějších barev. Samozřejmě mluvím o hyacintech. Tato paráda nejen pro zrak, ale i pro čich mě uchvátila natolik, že jsem se u ní zdržet musel. Teď je však čas jít.

Ptáčci pějí serenádu na rozloučenou, starý dub mi věnoval vlídný, vřelý úsměv a heleme se, ještě za mnou přicupital malý koloušek. To je ale odvaha, proběhne mi hlavou. Rád bych tuto chvíli zastavil. I já si uvědomuji, jak moc nemožný tento čin je. Už musím jít. S trochou štěstí se s obyvateli tohoto království zase brzy uvidím.

Václav Franěk, tercie

Líčení bez příkras

Byl to dlouhý den, unavující; jediné, co mě na něm těší, je, že je to poslední školní den. Jsem unavený, naštvaný, zklamaný. Ale když se tak koukám z okna, příroda je na tom stejně. Mé malé městečko je teď uvězněno pod spoustou těžkých, černých, vodou naplněných mraků.

Rozhodnu se jít ven. Na tomto počasí je něco tak uklidňujícího. Nechápu to, měl bych se přece cítit smutně, mně to však dělá dobře, proč?

Překračuje vodou pomalu se plnící nedokonalosti v zemi, ženu se přes náměstí plačícího města. Je tu spousta lidí, to jsem nečekal. Nasazuji si sluchátka a do uší si vpouštím mně nejmilejší drogu. Vítr si pohrává s mými peroxidem smrdícími vlasy. Avšak i přesto cítím, jak na mne lidé zírají. Jejich, chtěné či nechtěné, pohledy jsou pro mne jako jehly vpíchnuté do těla. Musím odsud pryč.

Mé vlasy jsou každým krokem vlhčí a vlhčí. Čerstvá havraní barva se mi vpíjí do mého potem prolezlého trička. Musím odsud pryč. Stihnu ještě jednou sám pro sebe zamumlat a už, teď již během, mizím mně neznámým lidem z dohledu.

Zrychlují a zrychlují. Na zem dopadající kapky mě šlehají jako biče, tisíce bičů. Proč vlastně běžím? ptám se, ještě víc zrychlující, sám sebe. Nohy mě brní, plíce bodají, každý nádech a výdech je bolestivější a bolestivější. Nemůžu zastavit, alespoň teď ještě ne.

Chci cigaretu, potřebuji cigaretu. Kde ji mám ale teď v tomto počasí sehnat? Veškeré nedopalky, které mihnu, jsou rozleptané deštěm. Běžím dál.

V dále vidím dětské hřiště, na kterém se ovšem slézá dnešní mladá generace, naše budoucnost. Dospělí na ni spoléhají. A oni tu mezitím popíjejí alpu z lékárny a užívají halucinogenní látky od haše po dítě Alberta Hofmanna. Dětský ráj, který se

občas mění na feťácké doupě, je teď prázdný. Déšť asi všechny zahnal do teplého domova. Byl jsem tu sám, úplně sám, jako na poušti.

Déšť byl neúprosný, a tak jsem se tedy schoval do jedné z prolézaček. Hned co jsem se usadil, spatřil jsem v rohu nikotinové potěšení, po kterém jsem tak toužil. Neváhal jsem a cigaretu jsem přitiskl k ústům a zapálil.

První potah jsem vyfoukl pryč, ten druhý jsem však již vdechl. Nikotin se mi rozběhl po celém těle a svět najednou utichl.

tercie

Vzpomínka

Mám smůlu
vždycky v posledním dějství,
zadívám se do světél
a zapomenu mluvit,
protože jsem už
všechno řekl,
protože jsem už
jedno, ale rozhodně
ne ta dvě
ústa, co se křečovitě
sevřená proháněla
půlnoční tramvají
a pila na zapomínku
toho, že musí někdy
domů.

Ve tři ráno je příliš pozdě,
abych zapomněl,

že mi zbyly
jen verše pro nevinnost
němých frází, kterých
mám plnou kapsu,
protože mezi čtyřma očima,
je náš svět až příliš
opravdový.

Občas kouknu
na hvězdy a ty
na ně možná
koukáš,
až do rána,
ale já nevím,
kolik se jich dokáže
tak dlouho
usmívat.

V.V.

Úzkou rourou

Je mi pět
od úterý do soboty,
jen na konci týdne jsem
dospělý, abych mohl spát
sám.
V pondělí zestárnu ještě o devadesát
šest stran, a žádnou z nich
si nepamatuju.
Bylo nám málo
a dnes mám pocit,
že je mi úplně všechno
jedno.
Snítka včerejška, se mě

snaží udržet
v chodu přičetnosti,
ale já pořád sedím
v první řadě, protože
právě dávají moji popravu.
Cestou ven slyším:
„Ušlo to, ale Steve McQueen
by to zahrál líp,“
z úst jedné květiny,
která na rozdíl ode mě zvládla
vyrůst.
Já radši pořád chodím
na stejný film,

protože možná bude zítra lepší
a podle renomovaných géniů

jsem blázen.

V.V.

Přebytečná

Tu hodinu mezi půlnocí
a miluju tě
se nenávidíme a ležíme
spolu v posteli,
každej na opačným konci
země.

Tu hodinu mezi půlnocí a snem
poslouchám malý orchestr
na břehu Vltavy, co běží
na malý pivo a pár cigaret.

Pár minut mezi půlnocí a oranžovou
se topím v první řadě
estrády zmrzlých očí,
ze kterých táhne,
z uší táhne
blues a taky
mi táhne z pusy a
fakt nesnáším svoje básničky,
vzkaz pro L. Ferlinghettiho.

V.V.

Na samotě velkoměsta (báseň z roku 2021)

Každým rokem s bráchou jedem
na prázdniny ke strýci,
ale když se vybalíme,
realita udeří nás po líci.

Vzduch přesycen těžkým smogem –
vždyť to je v poho, říká strýc.
Procházíme betonu lesíkem –
pozor v poledne, je tu hic.

Já znechucen, brácha šťastný.
Já s knihou u okna, on s perem ven.
Chvilí přemýšlím: proč je bezstarostný?
Hned běžím k němu – částice s jiným
nábojem.

„Co tu děláš?“ ptám se ho.
„Píši si báseň,“ odvětí.
Podívám se – má rýmů mnoho,
úhořem nazývá drát vysokého napětí.

„Kde to vidíš?“ do hnízda emocí
šťouchám.

„To myslím poeticky,“ podrážděně
procedí.

Za poznámku se omluvím, okolí své
zkoumám.

Najednou vše vidím – poetické střevo se
mi ucelí.

(I když slepák mně v raném dětství
vyřízli.)

„Vidíš ty bytosti s obrovskými ústy?“ –
ukazují na auta.

„Ano, vždyť jsem básník,“ odpoví mi
laskavě.

„A co keříky, které žlutě kvetou?“ –
neuběhne ani minuta.

„Ty automaty? Ano, je také,“ reaguje
znuděně.

Večer spolu sedíme u okna do ulice,
tma sousedstvím klidně prochází.
Strýc nás na večeri volá do třetice,
odcházeje vidím, jak ve tmě světlušky
létají.

Matěj Šrubař, sexta

Leo

Lev (23. 7. – 22. 8.)

I přesto, že vás ostatní znamení zvěrokruhu vnímají jako agresivní a teritoriální bestii, jste ve skutečnosti moc milá a zbloudilá dušička. V následujících dnech se vám naskytne mnoho příležitostí představit lidem i svoji křehkou část. Nepromarněte tyto šance, dost silně totiž ovlivní vaše mezilidské vztahy.

HOROSKOP

Co vám hvězdy věští?

Období od 1. do 30. června
Věští Barbora Kršková

Cancer

Rak (22. 6. – 22. 7.)

Něco nám říká, že vaše kosmické čakry budou rozkvétat. Společně s nimi bude růst i vaše sebevědomí. **ALE POZOR!** Dbejte na to, že pýcha předchází pád.

Gemini

Panna (23. 8. – 22. 9.)

Vaše intuice roste čím dál více a více. Kosmické vlny jsou nataženy a Leprechaun už schovává svoje zlaté dublony. Vnitřní hlasy zesilují a sladce vám našeptávají: „Co kdybychom si koupili kebab?“

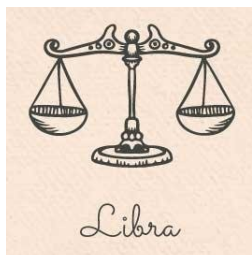
Virgo

Blíženci (22. 5. – 21. 6.)

O letošních prázdninách zažijete pořádná dobrodružství. Možná se vydáte se svými blízkými na nebezpečnou výpravu hledat Svatý grál. Třeba se vám podaří rozluštit šifru mistra Leonarda. Ale to už spíš necháme na vás.

Váhy (23. 9. – 23. 10.)

V následujícím měsíci budete mít sérii za sebou jdoucích, chronologických vizí, ve kterých se vám neustále bude zjevovat astrální podoba Jana Amose Komenského. Říká se, že ochraňuje pilné studenty u ústních maturit.

Libra

Beran (21. 3. – 20. 4.)

Aura, kterou ze sebe vyzařujete, se zdá být dost napjatá. Doléhá na vás tíha světa a ve splnění vašich nejhlubších snů vám brání stres. Doporučujeme uspořádat nějaký večírek. Na něm byste se mohli odreagovat a poznat nové lidi.

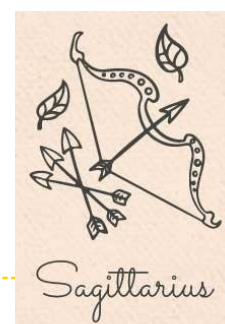
Býk (21. 4. – 21. 5.)

Matka Štěstěna se na vás konečně usměje! Během následujících 24 hodin od přečtení tohoto odstavce budete mít neskutečné štěstí. Takže rozhodně neváhejte a užívejte si zbytek dne.

Štír (24. 10. – 22. 11.)

Hvězdy nám napovídají, že letošní rok pro vás zatím nebyl moc zajímavý. To se ale velmi brzy změní. Rok 2024 pro vás bude jako na horské dráze. Bude několik vrcholů a s nimi i pár pádů. Takže se pořádně připoutejte a připravte na vše.

Střelec (23. 11. – 21. 12.)

Měsíčnímu záření se podařilo objevit vaše studijní výkony, bohužel se zatím nejedná o nic velkolepého. Nemusíte se ale nijak zásadně obávat. Do života vám vpadne dlouho očekávaná písemná práce, která vaše známky posune na vyšší level.

Kozoroh (22. 12. – 20. 1.)

Mezitím co Lvi projeví svůj láskyplný charakter, Kozorozi naopak předvedou tvrdohlavost. Pravděpodobně se tomu tak stane během nějaké rodinné hádky. Pokud vám tedy něco na někom dlouhodobě vadí, rozhodně si s ním zkuste promluvit a probrat daný problém.

Vodnář (21. 1. – 20. 2.)

I vy máte právo na to, abyste mohli trávit čas sami se sebou. Nebojte se odsunout rodinné starosti a aktivity, vaši blízcí budou mít pochopení, že je toho na vás ke konci týdne hodně, a nechají vás v klidu nabrat potřebnou pozitivní energii.

Ryby (21. 2. – 20. 3.)

Nemáte-li dneska náladu na návštěvy, vypněte si telefon a nereagujte. Každý má někdy právo na to, aby se mohl uzavřít před světem a užívat si offline života.

ŠKOLNÍ ČASOPIS SALAMANDER

Vydává Studentský parlament Gymnázia Hustopeče

Redakce

Redakce: Barbora Kršková, Eliška Nekolová, Emma Žouželková, Matěj Šrubař, Václav Franěk, Rafael Střelec

Sazba a grafické úpravy: Matěj Šrubař

Správa instagramového profilu: Eliška Nekolová

PR manager: Jan Sklenář

Jazyková korektura: paní učitelka Zoubková

Přispěvatelé

Helena Kaňová, Matěj Cibula, Eliška Brůčková, Iva Matýsková, Rafael Střelec, Barbora Kršková, Pavel Tihlařík, Martina Knoflíčková, Václav Franěk, Sofie Kratochvílová, Beata Frýbertová, Noemi Nováčková, Matěj Šrubař, V. V., Elise Špačková, třída tercie

autor fotografie na obálce: Antonín Kukleta

odborná konzultace (WiFi článek): pan učitel Pokorný

účastníci rozhovorů: anonymní maturant, pan učitel Funk, Pták a pan asistent Frýbert

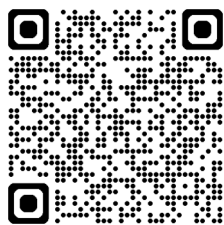
Všem přispěvatelům děkujeme!

Kontakty

E-mail: salamander.gymhust@gmail.com

Co se ti vybaví při slově Salamander?
Mně Instagram.

@salamander.gymhust

Vydáno: červen 2024

Copyright © 2024 Studentský parlament Gymnázia Hustopeče

Divadelní sp
NEOCHO

